

[Villemoes.]

kun et Par Hundrede Kroner i Mødepenge pr. Medlem —, men alle de mange Nævn og dertil knyttede Sekretariater o. s. v. var svulmet ganske uhyrligt op. Jeg har Forstaaelsen af, at dette ofte fremkommer som Følge af Anmodninger fra mange Sider inden for Erhvervslivet om at blive repræsenteret saa i det ene og saa i det andet Udvalg, og jeg ønsker naturligvis, at der tages videst mulige Hensyn til berettigede Ønsker, men dette kan ogsaa gøres paa anden Maade end ved at nedsætte store Forsamlinger paa 20—30—40 Personer. At høre Erhvervslivets Sagkundskab er god dansk Skik, men med en Bemyndigelseslov som den foreliggende vil den højtærede Minister sikkert kunne disponere og i hvert Tilfælde efter de store Linier kunne træffe de mest retfærdige Afgørelser.

Hvis jeg ikke tager fejl, er der intet i dette Lovforslag om, at Nedsættelse af Raad eller Nævn skal finde Sted. Det omtales i Lovforslagets §§ 9, 10 og 11, at den højtærede Minister kan nedsætte særlige Udvalg. Lovforslagets § 11 siger, at Ministeren kan nedsætte et Vareforsyningsraad. Der staar, at efter Samraad med Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart nedsætte et Vareforsyningsraad, der er raadgivende over for Regeringen i alle Forhold, som omfattes af denne Lov, og Raadets Forretningsorden fastsættes af Ministeren. Det er altsaa noget, som Ministeren kan gøre, og som jeg gaar ud fra ogsaa vil ske, men der staar ikke, at Ministeren skal gøre det.

Jeg er af den Mening, at vi har haft alt for meget med Statistik og Indberetninger at gøre her i Landet. I den forløbne Vinter har det ligefrem regnet med Tryksager til Erhvervene, Skemaer til Udfyldning med Oplysninger om Lagerbeholdninger o. s. v., o. s. v. Jeg nævner eksempelvis Brændselshandelen. Mon man ikke fra Ministeriets Side kunde have undladt mangt og meget? Det er f. Eks. oplyst, hvis jeg ikke tager meget fejl, at hvert enkelt Brændselkort koster 11 Øre, og der er jo udsendt et ikke helt lille Antal, hvad der vel ogsaa er nødvendigt. Det kan heller ikke nægtes, at dette at udlevere i smaa Partier ikke kan undgaa at fordyre Varerne for Forbrugerne — i

denne Udtalelse er jeg ganske overbevist om, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fløtkjær og sandsynligvis ogsaa med den højtærede Handelsminister.

Jeg skal nævne et efter min Mening sørgeligt Eksempel paa Kontørstyrer. Der kom pludselig et Forbud mod at sælge Briketter i Landdistrikterne, muligvis foranlediget af den vanskelige Brændselsituation og Ønsket om, at de danske Produkter, Tørv og Brænde, forlods skulde bruges paa Landet, hvilket for saa vidt er rigtigt, alene af den Grund, at man ikke bør paaligne større Transportudgifter end nødvendigt. En skønne Dag kom der imidlertid fra Handelsministeriet et Cirkulære om, at det var forbudt at sælge Briketter i Landdistrikterne. Nu er det saaledes, at Briketter meget ofte fremkommer til Landstationerne i Vognladninger direkte fra Produktionsstedet, saa skal de straks distribueres, og ofte fremkommer Vognladninger mange Maaneder efter, at der er afgivet Bestilling paa Produktionsstedet. I nogle Tilfælde har saavel Sælgere som Købere i denne Sommer, efter at Bekendtgørelsen var udstedt, overtraadt disse Bestemmelser og er derfor idømt Straf. Jeg tror imidlertid ikke, det baader noget fornuftigt Formaal at fare frem med Ild og Sværd. Dette sorterer jo under Justitsministeren, men jeg benytter Lejligheden til at nævne det ogsaa over for den højtærede Handelsminister, saaledes at denne i alt Fald kan være vidende derom; naturligvis ved jeg godt, at den højtærede Handelsminister de sidste 3 Maaneder har været Bisidder i det høje Handelsministerium og derfor ikke er blind for, at der er udstedt Bekendtgørelser, som egentlig er af en noget upraktisk Natur. Maaske vil den højtærede Handelsminister være i Stand til ved et Samraad i et kommende Landstingsudvalg at antyde sine Tanker om alt dette.

Jeg har læst de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget, da det blev fremsat i det andet høje Ting, og kan for saa vidt tiltræde disse, saa naar jeg ved Afslutningen af denne Behandling vil tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til en kort — ganske kort — Udvalgsbehandling, er det for bl. a. maaske at kunne faa nogle yderligere Oplysninger.

I øvrigt føler jeg ingen Trang til fra denne Plads at gennemgaa Lovforslagets